

Î N C H E I E R E

06 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Bîrliba, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Bîrliba împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului, repararea prejudiciului moral, încasarea diferenței salariale și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, casată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 17 decembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 05 aprilie 2013, Andrei Bîrliba a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție al MAI cu privire la anularea ordinului, repararea prejudiciului moral, încasarea diferenței salariale și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul IGP nr. 92ef din 26 martie 2013 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Inspectoratului General de Poliție al MAI, locotenent major de poliție Andrei Bîrliba, ultimul a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră pentru încălcarea prevederilor art. 15 lit. a) al Legii nr. 90 din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției, pct. pct. 6 lit. a), g) și l), 13 și 15 lit. a) ale Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2008 și pct. 2 alin (1), (6) și (9) din Statutul disciplinar al organelor afacerilor interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 2 din 04 iunie 1996, manifestată prin implicarea în activitatea unor alte organe, în cazul în care faptul acesta nu ține de competența sa, făcând uz de serviciu, prin ce a dus la conflict de interese.

Susține că în cadrul anchetei de serviciu nu au fost acumulate probe suficiente care ar demonstra vinovăția sa, fapt ce a condus la emiterea unui ordin cu conținut dubios, unde nu s-au indicat faptele și efectele presupusei influențe asupra activității polițiștilor Sergiu Vrîncean și Liviu Prodea.

Indică reclamantul că nu a fost verificat și demonstrat faptul dacă el ar avea o atribuție la comisia de atestare și dacă s-au desfășurat comisii de atestare în

cadrul MAI și care au fost presupusele amenințări față de polițiștii Sergiu Vrîncean și Liviu Prodea.

Menționează că sancțiunile disciplinare mai aspre se aplică pentru încălcări grave sau repetate comise în exercițiul funcției sau în grup, pe când în prezentul caz a fost sancționat pentru prima oară, astfel fiind prejudiciat moral și material.

Consideră că ordinul contestat a fost emis ilegal, deoarece au fost aplicate în mod eronat prevederile art. 14 alin. (2) al Regulamentului cu privire la efectuarea anchetei de serviciu în organele afacerilor interne, pct. 27 din Statutul disciplinar al organelor afacerilor interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2 din 04 ianuarie 1996.

Prin urmare reclamantul, cere anularea ordinului Inspectoratului General de Poliție al MAI nr. 92ef din 26 martie 2013 cu privire la sancționarea disciplinară, încasarea de la Inspectoratul General de Poliție al MAI în beneficiul său a diferenței dintre salariul mediu, conform funcției deținute de locotenent major de poliție în cadrul Inspectoratului General de Poliție al MAI pentru perioada 26 martie 2013 și până la data pronunțării hotărârii, prejudiciului moral în mărime de 20000 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 decembrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat ordinul Inspectoratului General de Poliție al MAI nr. 92ef din 26 martie 2013 cu privire la sancționarea disciplinară. S-a încasat de la Inspectoratul General de Poliție al MAI în beneficiul lui Andrei Bîrliba cheltuielile de judecată în mărime de 1667 lei. În rest pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014 s-a admis apelul declarat de către Inspectoratul General de Poliție al MAI, s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii lui Andrei Bîrliba.

La 15 aprilie 2014, în termenul prevăzut de lege, Andrei Bîrliba prin intermediul reprezentantului Lebedinschi Adrian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014 și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material, și anume art. 15 al Legii privind prevenirea și combaterea corupției.

Menționează că la emiterea deciziei de către instanța de apel nu s-a luat în considerare că ordinul contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite în pct. 27 din Statutul disciplinar al organelor afacerilor interne, în acest sens reclamant nu a fost anunțat despre finalizarea anchetei de serviciu și nu a fost anunțat despre dreptul de a face cunoștință cu încheierea emisă.

De asemenea susține că în cadrul anchetei de serviciu nu au fost acumulate probe necesare și suficiente care ar demonstra vinovăția sa în comiterea abaterii disciplinare invocate de intimat, fapt ce a condus la emiterea unui ordin cu conținut dubios, unde nu s-au indicat faptele și efectele presupusei influențe asupra activității polițiștilor Sergiu Vrîncean și Liviu Prodea.

Consideră că nu a fost verificat și demonstrat faptul dacă ar avea o atribuție la comisia de atestare și dacă s-au desfășurat comisii de atestare în cadrul MAI și

care au fost presupusele amenințări față de polițiștii Sergiu Vrîncean și Liviu Prodea.

Cu referire la pct. 27 al Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne, susține că sancțiunile disciplinare trebuie să fie conforme cu vinovăția colaboratorului și cu gravitatea încălcării săvârșite. La aplicarea sancțiunii disciplinare se ia în considerare caracterul, cauzele, circumstanțele și consecințele faptei săvârșite, conduita anterioară a colaboratorului, termenul aflării lui în serviciu. Sancțiunea disciplinară se aplică cu dreptate, fără părtinire și numai după constatarea faptelor. Persoanei supuse anchetei de serviciu i se vor solicita explicațiile de rigoare în scris. Persoana în privința căreia s-a finalizat ancheta de serviciu, va fi anunțată și se va explica dreptul de a face cunoștință cu încheierea, fapt de care a fost lipsit și nu a fost luat în considerare de instanța de apel.

Astfel, prin indicarea în explicația scrisă față de angajator că a vorbit telefonic cu polițiștii vizați și că nu a fost intentat dosar penal în privința lui, exclude cu certitudine posibilitatea imputării comiterii încălcării Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției.

Consideră recurentul că prin aplicarea sancțiunii disciplinare a fost încălcat art. 10 al CEDO.

Prin referința din 30 iulie 2014, Inspectoratul General de Poliție al MAI a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Bîrliba, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Andrei Bîrliba ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Andrei Bîrliba, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi